

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

X. De parochiis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

ANNO
 CHRISTI
 1322.

nes, quas nonnulli prælatorum & aliorum ad quos beneficiorum suorum spectat collatio, faciunt, magnam in ipsis beneficiis varietatem & sic in sinistram suspensionem inducunt, dum beneficia ipsa quorum collationes probari non possunt, per eosdem prælatos plerumque aliis conferuntur, & ob hoc super ipsis beneficiis inter eos, quibus taliter collata fuerant, quæstiones & litigia oriuntur. Ut igitur circa hoc fraudis & varietatis materia amputetur, statuimus ut cum ecclesiasticorum beneficiorum collatio fieri debeat, fiat in capitulo, si consuetudo id obtinet, vel coram notario publico, aut testibus fide dignis, vel cum patenti ipsius prælati litera, vel alterius, seu aliorum quorumcumque ad quos beneficiorum spectat vel spectare debet dicta collatio, præsentibus testibus in litera ipsa collationis insertis, per quæ probari possit collatio, & de ea nullatenus dubitari: alias volumus quod collatio ipsa nullius obtineat roboris firmitatem, seu nullius penitus sit momenti.

X.

Parochiarum diuisio a sanctis patribus instituta certitudinem parochianorum & decimarum debitam solutionem inducit. Cum vero libertas mutandi parochiam per abusum, qui in quibusdam partibus inoleuit, parochianis indifferenter conceditur, parochianis ipsis subtrahendi decimas præstat occasio, & ecclesiis iniuria in decimarum, primitiarum, oblationum & aliorum iurium subtractione damnabile irrogatur: sed quia in plerisque locis nostræ legationis talis, ut accepimus, inoleuit

abusus, quod si parochianus vnius ecclesiæ die resurrectionis, seu alio solenni in alia parochia sacram communionem accipiat, vel quia alterius ecclesiæ parochianum velle se esse asserat, extunc, quoad decimas reales & personales & alia iura parochialia, parochianus illius in qua communicauerit, vel parochianum se velle esse dixerit, censeatur: volentes abusus prædictos iuris remediis extirpare, statuimus vt in ciuitatibus, castris, municipiis, in quibus parochiæ limitatæ non sunt, per episcopos vel alios prudentes viros, quibus hoc episcopi commiserint, infra annum a die publicationis constitutionis huiusmodi per certos terminos limitentur. Postquam vero sic parochiæ fuerint limitatæ, nec parochianis de vna parochia modis præmissis ad aliam se mutare, nec alteri parochiali rectori ipsos sic recipere liceat: alioquin & sic se transferens & recipiens in sententiam excommunicationis incurrant, & nihilo minus prima ecclesia decimis & aliis obventionibus sibi debitis non priuetur. Si vero inter diuisas dioeceses fuerit limitatio huiusmodi facienda, quilibet prælatorum aliquas certas personas assignet, per quas parochiæ quæ confusæ esse non debent rationabiliter limitentur. Quod si personæ istæ conuenire non potuerint, tertius prælatus vicinior ad limitationem faciendam communiter inuocetur, per quem vna cum prædictis termini parochiarum & fines dioecesium limitentur.

XI.

Vt fraudes, quas diuersis modis religiosi in dandis decimis animalium & noualium adhibent, a